

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ

Αδελφοί συλλειτουργοί και τέκνα ευσεβῆ καὶ φιλόθεα τῆς Ἐκκλησίας, Χριστὸς Ἄνεστη!

Ἡ ἀναγγελία τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τῶν Μυροφόρων πρὸς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ αὐτῶν παραλήρημα. Καὶ ὁμως ἡ εἶδησις, ἡ ἐκκληφθεῖσα ὡς παραλήρημα, ἐβεβαιώθη ὡς Ἀλήθεια. Ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς Μαθητὰς Του ἐπανειλημμένως.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως ἀκούεται καὶ πάλιν ὡς παραλήρημα διὰ τοὺς ὀρθολογιστάς. Ἐν τούτοις, οἱ πιστοὶ ὄχι μόνον πιστεύομεν, ἀλλὰ καὶ βιοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν ὡς γεγονός ἀληθέστατον.

Τὴν μαρτυρίαν μας ἐπισφραγίζομεν, ἐὰν χρει-

ασθῆ, διὰ τῆς θυσίας τῆς ζωῆς μας, διότι ἐν Χριστῷ Ἄνασάντι ὑπερβαίνομεν τὸν θάνατον καὶ ἀπαλασσομεθα ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ. Τὸ στόμα μας εἶναι πλήρες χαρᾶς ἐν τῷ λέγειν Ἄνεστη ὁ Κύριος. Οἱ Ἅγιοί μας, κατὰ κόσμον νεκροί, ζοῦν μεταξύ μας, ἀπαντοῦν εἰς τὰ αἰτήματά μας.

Ὁ μεταθάνατος κόσμος εἶναι ἀληθέστερος τοῦ προθανατοῦ. Ὁ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ζῆ μεταξύ ἡμῶν. Ὑπεσχέθη ὅτι θὰ εἶναι μαζί μας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Καὶ πράγματι εἶναι. Φίλος καὶ ἀδελφὸς καὶ θεραπευτὴς καὶ χορηγὸς παντὸς ἀγαθοῦ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Ἄναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ χαριζόμενος εἰς πάντας ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ποῦ σου θάνατε τὸ νίκος; Ἄνεστη ὁ Χριστὸς, «καὶ τὸν

πάλαι ἄμετρα καυχόμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξε» (πρβλ. Κανὼν Σταυροαναστάσιμος Δ΄ ἤχου, Θ΄ Ὡδή, ποίημα Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ). Τὰ πάντα πεπλήρωται Φωτὸς καὶ αἱ καρδίαι μας χαρᾶς ἀνυπερβλήτου.

Καὶ ὄχι μόνον χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ δυνάμεως. Ὁ πιστεύων εἰς τὴν Ἀνάστασιν δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον· καὶ ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θάνατον εἶναι ψυχικῶς ἄκαμπτος καὶ ἀλύγιστος, διότι ὅ,τι διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ ἀπίστους εἶναι ἢ φοβερωτέρα ἀπειλή, διὰ τὸν πιστὸν χριστιανὸν εἶναι μικρᾶς σημασίας γεγονός, διότι εἶναι ἢ εἴσοδος εἰς τὴν ζωὴν.

Ὁ πιστὸς χριστιανὸς ζῆ τὴν ἀνάστασιν καὶ πρὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου του.

Ἡ συνέπεια τοῦ βιώματος τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἢ μεταβολὴ τοῦ κόσμου. Ἐνθουσιάζει τὴν ψυχὴν. Καὶ ἡ ἐνθουσιώδης ψυχὴ ἐλκύει εἰς τὸν δρόμον τῆς τὰς ἄλλας ψυχᾶς, αἱ ὁποῖαι συγκινοῦνται ἀπὸ τὰ ἀληθινὰ βιώματα τῆς χαρᾶς τῆς ἀθανασίας. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἰδικὴ μας ἀνάστασις δὲν εἶναι μία θεωρητικὴ ἀλήθεια.

Εἶναι δόγμα τῆς πίστεώς μας. Εἶναι μία χειροπιαστὴ πραγματικότης. Εἶναι ἢ δυνάμις ἢ νικῆσασα τὸν κόσμον, παρὰ τοὺς ἐναντίον τῆς σκληροτάτους διωγμοῦς. «Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικῆσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν» (Α΄ Ἰωάν. ε΄, 4) εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁ ἄνθρωπος γίνεται κατὰ χάριν Θεός. Διὰ τῆς νίκης τοῦ ἀναστασίμου φωτὸς ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, ἐνιδρύεται εἰς τὴν ψυχὴν μας ἔρως θεῖος καὶ ἀγάπη τις ξένη, τὸν ἀνθρώπινον ὄρον ὑπερβαίνουσα.

Χριστὸς Ἀνέστη, λοιπόν! Αἱ καρδίαι μας εἶναι πλημμυρισμέναι ἀπὸ τὸ Ἀναστάσιμον φῶς καὶ τὴν ἀναστάσιμον χαρὰν. Προσερχόμεθα μὲ γνησιότητα καὶ ἀπλότητα εἰς τὸν Ἀναστάνα Χριστόν. Διότι, ὡς

λέγει ὁ Προφητᾶναξ Δαυῖδ, ὁ ἐπόπτης τῶν καρδιῶν μας ἄνωθεν Θεός «καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην οὐκ ἐξουδενώσει» (Ψαλμ. Ν΄, 19).

Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἢ δυνάμις μας, ἢ ἐλπίς μας, ἢ χαρὰ μας, τὸ ἀγαλλιάμα μας. Διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὑπερβαίνομεν τὸν πόνον καὶ τὴν θλίψιν δι΄ ὅλα τὰ κακὰ τῆς φυσικῆς ἐπιγείου ζωῆς. Ἡ Ἀνάστασις εἶναι ἢ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἀπορίαν τοῦ πληγωμένου ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου ἀνθρώπου.

Εἰς τὰς δυσκολίας καὶ τὰ παθήματα, τὰ ὁποῖα διέρχεται σήμερον ὁ κόσμος, ἡμεῖς δὲν ἀποκάμνομεν. Ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύναξις τῶν φοβισμένων Μαθητῶν τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Ὑπερῶν τῆς Σιών μᾶς ἐνδυναμώνει. Δὲν φοβούμεθα, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς πάντας, ὅπως ἠγάπησεν ἡμᾶς Ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν. Θεανδρικῶς ὁ Ἀναστάς Κύριος ἀοράτως μᾶς συνοδεύει. Ἀρκεῖ νὰ ἔχωμεν, —καὶ ἔχομεν— ἀγάπην. Καὶ μὲ τὴν ἀγάπην ἐπιγινώσκομεν τοῦ Μυστηρίου τὴν δύναμιν. Τοῦ Μυστηρίου!

Καὶ ἂν ἄλλοι διστάζουν ἀνθρωπίνως καὶ «δράγματα στοιβάζουν πράξεων τὰς θημωνίας» (πρβλ. Στιχηρὰ Ἑσπερινοῦ Κυριακῆς Ἀσώτου), ἡμεῖς καυχώμεθα. Καὶ ἐὰν ἡμεῖς δὲν ἀπολικμίζωμεν φιλευσπλαγχνία τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων τῆς ἀδικίας καὶ τὰ πάθη μας καὶ δὲν καταστρώνωμεν ἄλωνα μετανοίας», ὁ Ἀναστάς Χριστὸς εἶναι Ἀγάπη καὶ διαλύει τὸ κάθε εἶδους σκότος καὶ τὸν φόβον γύρω μας καὶ εἰσέρχεται ἐντὸς ἡμῶν καὶ εἰς τὸν κόσμον, τῶν θυρῶν τῶν καρδιῶν μας πολλακίς κεκλεισμένων.

Καὶ «μένει μεθ' ἡμῶν» μονίμως διὰ τοῦ σταυροῦ τῆς ἀγάπης. Τὸ κάλεσμά Του εἶναι ἢ εἰρήνην. Τὴν Ἐαυτοῦ εἰρήνην χαρίζει εἰς ἡμᾶς.

Οἱ ἰσχυροὶ τοῦ κόσμου τούτου ἐπαγγέλλονται

ΟΛΚΑΣ

Περιοδικὸν Ἰ. Μ. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας

Ἰδιοκότης: ἸΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παῖσιος

Ἐπὶ τῆς ὕλης: Ὁμάδα Ἱερέων καὶ λαϊκῶν

Ἰστοσελίδα: www.im-leka.gr. Email: imkalymnoy2011@yahoo.gr

<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnoy>

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή: ΣΑΪΤΗ τηλ. 210-34.76.090

καὶ ὑπόσχονται εἰρήνην, μηδέποτε ἐμπειρικῶς πραγματοποιουμένην. Ἡ δύναμις τῆς Θεϊκῆς Ἀγάπης καὶ Εἰρήνης καὶ Σοφίας μένει ἔξω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινον πανικόν.

Δὲν εὐρίσκεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πραγματικότητος οὔτε εἰς τὴν περιφέρειαν κάποιων ἀτομικῶν δοξασιῶν. Εἶναι ἡ καρδιά καὶ τὸ κέντρον τῶν γεγονότων. Εἶναι ἡ καρδιά τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι τὸ κέντρον τῆς ζωῆς. Εἶναι ἡ κυριεύουσα ζώων καὶ νεκρῶν. Εἶναι ἡ Ἀλήθεια.

Ἡ ἀδιαφιλονίκητος ὑπεροχὴ τῆς Δυνάμεως κρατεῖ ἀοράτως τὰ ἡνία καὶ κατευθύνει τὰ πάντα, καθ' ἣν ὥραν πολλοὶ ἐπώνυμοι κατ' ἄνθρωπον «σκοτός εἰς τὰς φρένας ἔχουν».

Τὴν περίοδον τῆς σημερινῆς γενικῆς ἀποσυνθέσεως παγκοσμίως, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ παρουσία τῆς οὐρανίας συνθέσεως καὶ ἁρμονίας. Τὸν καιρὸν τῆς

καταρρεύσεως καὶ τοῦ προσδοκωμένου θανάτου ὑπάρχει τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ εἰρήνη τοῦ θανάτου τὸν θάνατον διὰ τῆς κενώσεως Αὐτοῦ πατήσαντος καὶ ἡ χαρὰ τῆς ἀγάπης διαχέονται καὶ θεραπεύουν τὸν σενάζοντα καὶ ὀδυνώμενον πάντοτε σύγχρονον «ἄνθρωπον» καὶ τὴν συνωδίνουσαν καὶ συστενάζουσαν μετ' αὐτοῦ κτίσιν, τὴν «ἀπολύτρωσιν καὶ τὴν υἰοθεσίαν ἀπεκδεχομένους» (πρβλ. Ρωμ. η', 20-23) τῆς «ἐλευθερίας τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ».

Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα!

Ἅγιον Πάσχα 2013

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάνα

εὐχέτης πάντων ὑμῶν

*Δεχόμαστε κείμενα πνευματικῶν ὀρθοδόξου περιεχομένου, σταλμένα μόνο σὲ ἠλεκτρονικὴ μορφή.
Τὰ σταλμένα σὲ μὴ ἠλεκτρονικὴ μορφή, δὲν θὰ δημοσιεῦνται.*

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιὰ τέταρτη χρονιά λειτουργεῖ στὴν Κάλυμνο ἡ **Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς** τῆς μητροπόλεως μας, ἀναγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ (ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ **Ἄρχων Μαῖστωρ** τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ"ῥεοδώρου** καὶ διδάσκουν ἀφιλοκερδῶς καθηγητὲς μουσικῆς καὶ ἱεροψάλτες τοῦ νησιοῦ μας. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διάδοσις τῆς πατροπαράδοτης ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς στὴ σύγχρονη κοινωνία καὶ ἡ ἀνάδειξις ἱεροψαλτῶν, ἱκανῶν νὰ πληρώσουν τὰ ἀναλόγια τῶν ἱερῶν ναῶν τῆς μητροπόλεως μας. Ἡ φοίτησις εἶναι ἐντελῶς δωρεάν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐπιστασία τοῦ μητροπολίτου μας καὶ τὴν συγκινητικὴ προσφορά τῶν ἐθελοντριῶν γυναικῶν καὶ τῶν δωρητῶν, συνεχίζεται γιὰ ἔβδομη χρονιά τὸ ἔργο **τῆς Τράπεζας Ἀγάπης**, μέσα ἀπὸ τὸ ὁποῖο σιτίζονται καθημερινὰ περισσότεροι ἀπὸ 145 ἀδελφοὶ μας, πού ἔχουν ἀνάγκη.

779/002101-089440
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ

Θερμὴ παράκλησις νὰ ἐνημερώνεται ἡ Μητρόπολις γιὰ τὴν τυχόν κατάθεσις στὸν Λογαριασμό γιὰ τὴν σχετικὴ ἀπόδειξις.

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΑΙΔΙΜΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑΣ, ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μέ την συμπλήρωση 30 ετών (1983-2013) από της έκδημίας του αειμνήστου μητροπολίτου κυρού Ίσιδώρου, ή Ίερά Μητρόπολις Λέρου, Καλύμνου καί Αστυπалаίας, την Κυριακή 19.5.2013 τέλεσε τό έτήσιο αὐτοῦ μνημόσυνο στόν Ί. Ναό τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Καλύμνου.

Τό Σάββατο, μετά τόν έσπερινό, ό μητροπολίτης μας, συνοδευόμενος από τόν π. Γερβάσιο Πέτρου καί τόν προϊστάμενό τοῦ Ί. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μάμαντος π. Χριστόφορο Μελά, παρέστη, κατά τό καλυμνιακό ἔθιμο, στό στόλισμα τοῦ κολλύβου.

Τήν πρωίαν τῆς Κυριακῆς τελέσθηκε ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία ὑπό τοῦ μητροπολίτου, ό όποίος μετά τό Ἅγιο Εὐαγγέλιο μίλησε καταλλήλως διά τήν τόλμη, τό σεβασμό καί τήν ἀγάπη τῶν μυροφόρων γυναικῶν πρὸς τόν Μέγα Διδάσκαλό τους καί τόνισε ἰδιαιτέρως τήν τόλμη πού πρέπει νά ἐπιδεικνύουν καί σήμερα οἱ γυναῖκες προκειμένου νά θεμελιώσουν τήν κατ' οἶκον Ἐκκλησία τους καί νά δώσουν τά μύρα τῆς ἀγάπης τους πρὸς τήν οἰκογένειά τους καί ἰδιαιτέρως στά παιδιά τους, τά όποια πρέπει νά διαπαιδαγωγοῦν «έν παιδεία καί νουθεσία Κυρίου», σ' αὐτούς τούς δύσκολους καιρούς πού περνάει ό θεσμός τῆς οἰκογένειας καί ἡ φιλότη ἡμῶν Πατρίς, ἡ όποία πατρίς κατά καιρούς ἀνέδειξε ἀξίας γυναῖκας τῆς τόλμης καί τῆς ἀνδρείας τῶν μυροφόρων γυναικῶν (Σπαρτιάτισσες, Ἄνθοῦσες, Νόνες, Μακρίνες, Σουλιώτισσες, Μαντῶ Μαυρογένους, Μπουμπουλίνα, κ.ἄ.) καί ἄλλες ἅγιες γυναῖκες πού ἔδωσαν μεγάλους ἄνδρες στήν Ἐκκλησία καί τήν Πατρίδα.

Μετά τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε τό μνημόσυνο τοῦ αἰοίδιμου μητροπο-

λίτου, «κατά τό πατμιακό τυπικό», στό όποίο ἔλαβαν μέρος οἱ ἱερεῖς π. Γερβάσιος Πέτρου, π. Ίωακείμ Μειμάρης, π. Ίερεμίας Σακαρέλλος, π. Ίάκωβος Συριώτης, π. Ἀντώνιος Μακρυλός, π. Νικόλαος Καζαβούλης, π. Κωνσταντῖνος Σμαλιός καί ό προϊστάμενος τοῦ Ί. Ναοῦ π. Χριστόφορος Μελάς.

Ό μητροπολίτης μας σέ ὀλιγόλεπτη ἀναφορά του ἀναφέρθηκε στό πρόσωπο τοῦ αἰοίδιμου ἱεράρχου τονίζοντας όπὶ σέ δύσκολους καιρούς ἦλθε ἀπό τήν Βασιλεύουσα διά νά ποιμάνει τόν φιλόχριστο καί φιλοπρόοδο λαό τῆς Ἐπαρχίας Λέρου, Καλύμνου καί Αστυπалаίας, ό νέος μητροπολίτης Ίσιδωρος Ἀηδονόπουλος, τό 1950, καί τόνισε όπὶ ἀκόμη εἶναι νωπό τό ἅγιο χῶμα τοῦ τάφου του ἀπό τά δάκρυα τῶν Καλυμνίων πού καθημερινά προσέρχονται καί ἀφήνουν ἕνα

τριαντάφυλλο σεβασμοῦ καί ἀγάπης πρὸς τὸν ποιμενάρχη τους.

Τὰ λόγια αὐτὰ πράγματι συνεκίνησαν τίς ψυχές τοῦ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, τὸ ὁποῖο παρηκολούθησε μὲ συγκίνηση τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση πού τελέσθηκε στή συνέχεια στὸν καλιμάρματο τάφο τοῦ ἐκλιπόντος ἱεράρχου.

Στὸ μνημόσυνο παρέστη ὁ Δήμαρχος Καλυμνίων κ. Δημ. Διακομιχάλης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ πρόεδρος τῆς παιδείας τοῦ Δήμου Καλυμνίων κ. Ἰ. Κατστούρης μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ ἄρχοντας τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κ. Ἄρ. Χαλκίτης, καί ἐκ μέρους τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀει-

μνήστου μητροπολίτου ἡ ἀνηψιά του κυρία Μαρία Γεωργιάδου, ἐκπαιδευτικός-ὑποδιευθύντρια τοῦ Δημ. Σχολείου Λακκίου Λέρου.

Τόσο κατὰ τὸ ἑσπέρας, ὅσο καί μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, στὸ πνευματικὸ κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγ. Μάμαντος, ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ συμβούλιο καί τὴν ὁμάδα «Ταβιθά», παρετέθη καλυμνιακὸς καφές καί ὅλα τὰ ἐπακόλουθα παραδοσιακά γλυκίσματα, τὰ ὁποῖα προβλέπει ἡ καλυμνιακὴ παράδοσις διὰ τοὺς νεκροὺς τῆς.

Ἵς εἶναι αἰωνία καί ἀγείρως ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Λέρου, Καλύμνου καί Ἄστυπαλαίας κυροῦ Ἰσιδώρου.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΚΕΙΜΕΝΑ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Πόσα κεριά ἀνάβουμε στήν Ἐκκλησία;

ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ στίς Ἐκκλησίες μας οἱ χριστιανοί νά ἀνάβουν πολλά κεριά κατά τήν εἴσοδό τους ἤ τήν παραμονή τους στό Ναό. Ἀλλά πόσα κεριά ἀνάβουμε στόν Ναό καί ποιός ὁ συμβολισμός τους; Κατ' ἀρχάς εἶναι σπουδαῖο καί ὠφέλιμο νά γνωρίζουμε πώς ὅταν μπαινουμε στόν Ναό, εἴτε γιά νά προσκυνήσουμε, εἴτε γιά τίς Ἱερές Ἀκολουθίες ἀνάβουμε **ΕΝΑ καί μοναδικό κεριό**, ἐπειδή ἕνας εἶναι ὁ Θεός, μία ἡ πίστη καί μία ἡ ψυχή μας. Μπαίνοντας στόν Ναό παρατηροῦμε πώς τά κεριά στέκονται σέ εἰδικό χώρο (παγκάριο) σθηστά καί σέ ὕπτια θέση σάν νεκρά. Νεκρός εἶναι καί ὁ ἄνθρωπος πνευματικά πού δέν βαπτίστηκε, πρῖν μπεῖ στήν Ἐκκλησία. Παίρνουμε τό κεριό καί τό ἀνάβουμε, προσκυνώντας καί κάνοντας τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ. Ἔτσι ὁμολογοῦμε πώς ἤμασταν νεκροί στό σκοτάδι καί ὅταν, μπήκαμε στήν Ἐκκλησία καί γίναμε Χριστιανοί ἡ ὑπαρξή μας βγήκε στό φῶς καί ἀπό τόν θάνατο ἤλθαμε στήν ζωή. Ἀναστηθήκαμε. Ἀναγεννηθήκαμε. Λάβαμε οὐσία, φωτισμό καί ὑπαρξή καί γίναμε ἐμεῖς φωτεινοί καί καιόμενοι ἀπό τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ γιά νά φωτίζουμε καί νά καταλαμπαδεύουμε τόν κόσμο.

Γνωρίζω πώς ἀπό εὐλάβεια πολλοί χριστιανοί ἀνάβουν καί ἕνα ἀκόμα κεριό γιά τούς κεκοιμημένους τους. Αὐτό εἶναι ὀρθοδοξότατο γιατί συμβολίζει καί εἰκονίζει τήν πεποίθηση στήν ἀνάσταση. Γι'αὐτό καί στήν Ἀνάσταση καί στά μνημόσυνα καί τίς κηδεῖες καί στό μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος συνηθίζεται ἡ ἐπιβάλλεται ἡ ἀφή τῶν κεριῶν καί τό κράτημα τῆς λαμπάδας. Γιατί κατ' ἐξοχήν εἶναι σύμβολο τῆς ἀναστάσεως τό κεριό. Τά παλαιά χρόνια καί σήμερα ἀκόμα εὐλαβητικοί ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ ἀναβαν καί ἀνάβουν καί ἕνα δεῦτερο κεριό τήν ὥρα τοῦ ἐωθι-

νοῦ ἀναστασίμου εὐαγγελίου, γιά τόν ἴδιο λόγο. Ἐπίσης, ἄλλοι ἀνάβουν σέ προσκυνήματα γιά ὅσους δέν εἶναι ἐκεῖ. Καλό αὐτό, ἂν γίνεται ἀπό ἀγάπη, ἀλλά ὄχι ἀπό μεταφυσική ὑστεροβουλία, ὡς ἀντάλλαγμα γιά τήν εὐνοια τοῦ Θεοῦ, γιά ὅσους δέν εἶναι ἐκεῖ. Ἰδιαιτέρα ἂν ἡ ἀπουσία τους δέν γίνεται ἀπό ἀδυναμία ἀλλά ἀπό περιφρόνηση τῶν θείων καί τοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Ὁ Θεός εἶναι μακρόθυμος ἀλλά ἂν ὁ ἄνθρωπος δέν θέλει νά σωθεῖ ἐλεύθερα καί νά ἔρθει στό φῶς, συνήθως δέν μπορεῖ νά γίνει κάτι.

Ἐν ὀλίγοις ΕΝΑ, τό πολύ δύο κεριά εἶναι ὀρθή πράξη. Κάθε τί μέσα στήν Ἐκκλησία ἔχει ἕναν συμβολισμό καί σκοπό καί ὀφείλουμε νά μὴν τό ἀμφισβητοῦμε καί νά τό παραποιοῦμε προφάσει εὐλαβείας.

Ἀναρωτιέμαι ποιά ἀγωνία ἡ λανθασμένη εὐλάβεια παρακινεῖ πολλούς νά ἀνάβουν ἕνα μάτσο κεριά σάν πυροτέχνημα. Δέν σώζουν τά κεριά, δέν σώζει ὁ τύπος. Ὁ τύπος ὑπάρχει γιά νά ἐμφαίνει τήν οὐσία. Ἀναρωτιέμαι ἐπίσης ποιά θύελλα ψυχῆς συμβαίνει σέ ἕναν χριστιανό ὅταν τοῦ γίνεται ἡ παρατήρηση καί μπροστά στά εἰκονίσματα, μέσα στόν ναό, τήν στιγμή πού ταπεινώνεται καί προσεύχεται, σέ μιά τέτοια ἱερή στιγμή, γυρίζει καί σοῦ ἀπαντᾷ πώς τοῦ κάνεις τήν σύσταση γιά τό κέρδος. Σύγχυση ψυχῆς! Πῶς φαντάζεται πώς θά δεχτεῖ τήν προσφορά του ὁ Θεός μέ τέτοια σύγχυση ψυχῆς; Μέ τέτοια ἀπαίτηση καί προπετή ἐτοιμολογία; Μηχανικές κινήσεις, μηχανική θρησκευτικότητα.

Ἐνα κεριό εἶναι μιά μικρή ὁμολογία καί μιά χειρονομία εὐγνωμοσύνης γιά μιά ψυχή φωτισμένη καί λυτρωμένη. Νά τί χρειάζεται.

Ἄν τό φῶς μέσα μας εἶναι σκοτάδι, τό δέ σκότος πόσον;

Π. Παντ. Κρ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Τήν Τρίτη 14 Μαΐου 2013, στὸν Ἱερό Ναο Σωτήρος Χριστοῦ, ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παΐσιος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν ἱερέων π. Νικοδήμου Φωκά, ἀρχιμ. Στεφάνου Κατέ, π. Σωφρονίου Χατζηλάρη, καὶ π. Σάββα Μουζουράκη, ἐτέλεσε Θεία Λειτουργία ὑπὲρ θείας φωτίσεως, εὐδώσεως καὶ ἐπιτυχίας τῶν ὑποψηφίων τῶν πανελληνίων ἐξετάσεων ἀποφοίτων ἀκαδημαϊκῶν μαθητῶν τοῦ Γενικοῦ Λυκείου καὶ ΕΠΑΛ τῆς Νήσου Λέρου.

Στὴν Θεία Λειτουργία παρέστη ὁ Δήμαρχος Λέρου κ. Μιχ. Κόλλιας, ὁ π. Δήμαρχος καὶ νῦν Δημ. Σύμβουλος κ. Μιχ. Κοντραφούρης, μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐφορείας Σχολῶν Λέρου, οἱ μαθητὲς τῆς τρίτης τάξης τῶν Λυκείων, οἱ καθηγητὲς τους, γονεῖς, καὶ πολλοὶ πιστοί.

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μητροπολίτης μίλησε στὰ παιδιά μέ πατρικούς λόγους καὶ τὰ παρότρυνε νὰ διαβάσουν, ὥστε ἡ ἐπιτυχία τους νὰ εἶναι ἐπιτυχία ὅλης τῆς κοινωνίας τῆς Λέρου.

Ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὴν σημερινή κρίση πού μαστίζει τὴν κοινωνία καὶ τὴν χώρα γενικότερα καὶ κατέληξε ὡς ἐξῆς:

«Ἀγαπητοὶ μου νέοι καὶ νέες, ἀπόφοιτοι τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας, μὴ φοβᾶσθε ἀπὸ τὴν σημερινή λαίλαπα τῶν ἐξελίξεων. Ἐσεῖς προσέξτε τὴν ζωὴ σας, γράψτε στὶς ἐξετάσεις αὐτὰ πού γνωρίζετε, αὐτὰ πού διαβάσατε, νὰ σέβεσθε τὰ κείμενα, νὰ ἔχετε πίστη στὸ Θεό καὶ ἡ ἐπιτυχία σας θὰ εἶναι βέβαιη. Σὰς εὐχομαὶ καλὴ ἐπιτυχία καὶ οἱ κόποι τῶν καθηγητῶν σας, τῶν γονέων σας, ἀλλὰ περισσότερο οἱ δικοὶ σας, νὰ εὐδωθοῦν ὅπως ἐπιθυμεῖτε».

Πολλοὶ ἦσαν οἱ μαθητὲς καὶ μαθήτριες πού μετάλαβαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, καὶ τοῦτο δεικνύει τὸν σεβασμὸ τῶν νέων στὴν Ἐκκλησία καὶ πρωτίστως στὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου.

Τέλος τοὺς προσεφέρθη συμβολικὸ δῶρο γιὰ καλὴ ἐπιτυχία.

Κωδικός: 01-8569

Στή συνέχεια, στο ένορικό κέντρο «Η Κιβωτός», ο Μητροπολίτης, ο προϊστάμενος του Ι. Ναού και τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο, πρός τιμήν τών τελειοφοίτων μαθητών, παρέθεσαν μικρή δεξίωση.

Οί καθηγητές, οί γονείς και τά παιδιά εύχαρίστησαν τόσο τόν Μητροπολίτη, όσο και τούς Έρεείς μας και τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο γιά τήν πρωτοβουλία και τήν φιλοξενία.

ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Καί στήν Κάλυμνο ο Μητροπολίτης μας έτέλεσε Θεία Λειτουργία ύπέρ θείας φωτισεως, ευδοώσεως και έπιτυχίας τών ύποψηφίων τών πανελληνίων έξετάσεων, αποφοίτων, ακαδημαϊκών, μαθητών τών Λυκείων τής Νήσου Καλύμνου.

Ή Θεία Λειτουργία έλαβε χώρα στόν περικαλή Έερό Ναό του Άγιου Σάββα.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΚΕΙΜΕΝΑ-ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΧΡΥΣΟΥΛΗΣ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ